

Udtalelser nogle Misforstaaelser, som maatte forbavse. Naar den højtærede Statsminister talte om, at det var oplyst, at der fandtes en Bebyggelse, enkelte Huse udenfor selve Angmagssalik-Distriktet, saa maatte dette virke overraskende, fordi der formentlig ikke er mange Medlemmer her i Tinget, som ikke ved, at den Bebyggelse, der er Tale om, disse faste Bopladser, som findes langt udenfor de 15 Mils Grænser regnet fra selve Angmagssalik-Distriktet, er Bebyggelser, som tæller op til 100 eller flere Beboere. Der er altsaa ikke Tale om blot enkelte Individer eller enkelte Huse. Og naar den højtærede Statsminister siger, at der er ikke nogen Nødvendighed for at opretholde disse Bebyggelser, saa staaer det jo i direkte Modstrid med de Oplysninger, der foreligger fra sagkyndig Side, og i direkte Modstrid med, hvad den højtærede Indenrigsminister sagde i det lukkede Møde i Eftermiddags, at Befolkningen havde spredt sig ud fra Nødvendigheden af at skaffe sig Erhverv. (Hør! Hør!). Naar den højtærede Statsminister talte om, at han aldrig havde tvivlet om, at der kunde opstaa Tvivl med Hensyn til Forstaaelsen af Overenskomsten under dennes 20-aarige Forløb, saa er ogsaa det en Udtalelse, som er vel egnet til at vække Forbavelse; for hvorledes kan man parallelisere de to Ting, at der under det 20-aarige Forløb opstaaer Tvivl om en Traktats Forstaaelse, med dette, at man, inden Traktaten er vedtaget, ved, at der er Uenighed om dens Forstaaelse?

Til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard skal jeg, idet jeg takker for den smukke Betegnelse „Fægtertrick“, som det ærede Medlem heftede til min lille Udtalelse, sige, at det, jeg gjorde, var kun at fastslaa en Kendsgerning. Det er jo en Kendsgerning, at vi her staaer overfor et Kabinetsspørgsmaal, og det har formet sig saa ejendommeligt, at Partiet Venstre, „der staaer i en meget udpræget Oppositionsstilling til denne Regering“, her staaer som Regeringens Støtte, medens det radikale Parti, der staaer i „en noget mindre udpræget Oppositionsstilling“, her staaer som dens Modstander. Saa ejendommeligt har Forholdene formet sig, og ingen kan dog vente, at dette skulde gaa hen, uden at man paapegede det. Det gør mig naturligvis ondt, at jeg herved er kommet til at smerte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, som jeg saa nødig vil smerte, men Sandheden i Ære.

Men jeg vil gerne ud af det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Udtalelse drage den Slutning, som jeg kunde tænke mig kunde blive af Betydning, at det er ikke Partiet Venstre, der som Parti stemmer for denne

Traktat, det er de enkelte Medlemmer, der ud fra en fri saglig Overbevisning stemmer for den. Man kan altsaa efter den Udtalelse, som Partiets Formand her har fremsat, staa i Venstres Gruppe og være et fuldgyldigt Medlem af denne Gruppe, en Mand, paa hvem der ikke med nogen Ret kan sættes den mindste Plet, selv om man gaar imod denne Traktat ud fra sin saglige Overbevisning. Det er dette, der har Interesse, og dette skal jeg tillade mig at understrege.

Zahle: Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde før: Ingen Forhandling kan optages med Norge angaaende denne Sag, saaledes at man maatte forstaa, at det var i sig selv umuligt. Nu gik det ærede Medlem over til at sige, at der var ikke Villighed i Norge til en saadan Forhandling. Saa er han dog altsaa kommet til det Standpunkt, jeg før har hævdet, at naar der blot er Villighed paa begge Sider, *kan* man meget godt optage denne Forhandling. Om hvorvidt der er en saadan Villighed i Norge, ved det ærede Medlem ikke noget. Det er ikke forsøgt at faa en Forhandling i Gang med Norge om at skaffe Klarhed over Traktatens Indhold. Jeg maa ganske give det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott Ret, naar han siger, at det kunde meget vel lade sig gøre nu at optage en Forhandling, og vi har slet ingen Vished for, at Nordmændene ikke med god Villie vilde komme os i Møde til en saadan Forhandling, hvis man her var villig til at faa en Forhandling, som klarede de Punkter, som er Tvivls-punkter og Tvistepunkter i denne Overenskomst. Jeg er tværtimod tilbøjelig til at tro, at man vilde møde megen god Villie i Norge i den Henseende, for hvis Norge gaar til denne Traktat for at faa Fred i Norden paa Grundlag af den, saa er Norge lige saa interesseret som Danmark i, at der ikke er Uklarheder, af hvilke der kan fremgaa fremtidige Stridigheder, i Overenskomsten, saaledes som den bliver vedtaget af de to Landes Regeringer og Rigsdage.

N. Neergaard: Der blev — jeg tror af det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott — refereret til en Udtalelse af mig saaledes, at jeg havde sagt, at der skulde tages Hensyn til Eskimoerne og til Norge ved den endelige Fastsættelse af Grænserne. Saaledes sagde jeg det ikke; jeg sagde, at der skulde tages Hensyn til den indfødte Befolknings Interesser, og der skulde tages Hensyn til de Forudsætninger fra begge Sider, paa Grundlag af hvilke Overenskomsten var sluttet, ikke ensidigt til Norge.